

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Komisja Ustawodawcza
UST 020 – 2 /12

Druk nr 965

Warszawa, dnia 24 października 2012 r.

Pani
Ewa KOPACZ
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja Ustawodawcza wnosi projekt ustawy

- o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Wojciech Szarama.

Przewodniczący Komisji

/-/ Wojciech Szarama

USTAWA
z dnia 2012 r.

o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze

Art. 1.

W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361, z późn. zm.¹⁾) w art. 32 uchyla się ust. 1.

Art. 2.

Przepisy ustawy stosuje się do postępowań wszczętych po dniu jej wejścia w życie.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 191, poz. 1484, z 2010 r. Nr 155, poz. 1037, Nr 230, poz. 1509, Nr 257, poz. 1724, z 2011 r. Nr 85, poz. 458, Nr 106, poz. 622, Nr 138, poz. 810, Nr 142, poz. 828, Nr 199, poz. 1175, Nr 205, poz. 1210, Nr 232, poz. 1377, Nr 234, poz. 1391, z 2012 r. poz. 173, poz. 578.

UZASADNIENIE

1. Ustawa wykonująca wyrok Trybunału Konstytucyjnego.

Projektowana ustawa stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 maja 2012 r. (sygn. akt P 11/10) stwierdzającego niezgodność przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361, z późn. zm.) z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

W wyroku Trybunał wskazał na potrzebę podjęcia inicjatywy ustawodawczej w przedmiocie umożliwienia zwolnienia od kosztów sądowych dłużnikom (w tym spółkom z ograniczoną odpowiedzialnością) w postępowaniu upadłościowym.

Zgodnie z art. 190 ust. 1 Konstytucji orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne.

Sentencja orzeczenia ogłoszona została w Dzienniku Ustaw z 2012 r. poz. 578, w dniu 24 maja 2012 r.

Pełny tekst wyroku wraz z uzasadnieniem zamieszczony został w Orzecnictwie Trybunału Konstytucyjnego – Zbiór Urzędowy z 2012 r. zeszyt nr 5a, poz. 50.

2. Przedmiot i istota rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego.

Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji, przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (dalej: ustawa) w zakresie, w jakim dotyczy dłużników będących spółkami z ograniczoną odpowiedzialnością.

Art. 32 ust. 1 ustawy stanowi, że „W stosunku do dłużnika nie stosuje się przepisów o zwolnieniu od kosztów sądowych”.

Trybunał Konstytucyjny zgodził się z argumentacją sądu pytającego, że w art. 32 ust. 1 ustawy ustawodawca ograniczył prawo do sądu uniemożliwiając uzyskanie zwolnienia dłużnika-wnioskodawcy od opłaty sądowej od wniosku o ogłoszenie upadłości. Przepis art. 32 ust. 1 ustawy zmusza sąd upadłościowy do zwrotu nieopłaconego wniosku dłużnika o ogłoszenie upadłości bez merytorycznego rozpatrzenia, nawet jeżeli wniosek jest zasadny. Droga sądowa w tym postępowaniu jest formalnie otwarta dla każdego, a podjęcie postępowania nakazane (art. 21 ust. 1 ustawy), jednak dłużnicy nieposiadający dostatecznych środków aby opłacić wniosek nie mogą zrealizować swego prawa i obowiązku.

Zgodnie z art. 45 ust. 1 Konstytucji, każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny i bezstronny sąd. Jak wynika z orzecnictwa TK w tym zakresie na prawo do sądu składa się prawo dostępu do sądu czyli do uruchomienia procedury przed sądem, prawo do odpowiednio ukształtowanej procedury sądowej, zgodnie z wymogami zgodności i jawności, prawo do wyroku sądowego tj. prawo do uzyskania wiążącego rozstrzygnięcia sprawy przez sąd, prawo do odpowiedniego ukształtowania ustroju i pozycji organów rozpoznających sprawę. Trybunał Konstytucyjny wskazał, że art. 45 znajdujący się w rozdziale

poświęconym wolnościom i prawom osobistym człowieka i obywatela, statuuje prawo podmiotowe przysługujące jednostce. Art. 45 ma być samoistny i podlega ochronie niezależnie od naruszenia innych praw podmiotowych. Trybunał w uzasadnieniu do wyroku jeszcze raz przypomniał o relacjach między art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji. Ocena konieczności jakichkolwiek ograniczeń realizacji prawa do sądu musi uwzględniać szczególnie mocno gwarancję konstytucyjną, z jakiej prawo to korzysta w zakresie wyznaczonym przez art. 77 ust. 2 Konstytucji. Generalnie prawo do sądu wyrażone w art. 45 ust. 1 Konstytucji, nie może zostać ograniczone w postaci zamknięcia przez ustawę drogi sądowej dochodzenia naruszonych wolności i praw konstytucyjnych, gdyż takie ograniczenie byłoby sprzeczne z art. 77 ust. 2 Konstytucji. Trybunał wskazał, że ograniczenia dostępu do sądu mogą przejawiać się nie tylko w sposób bezpośredni, ale także w sposób pośredni na skutek barier ekonomicznych – wygórowanych kosztów postępowania. Taką barierą jest bezwzględne wyłączenie przez przepisy możliwości zwolnienia od kosztów sądowych, bez zbadania indywidualnej sytuacji podmiotu składającego wniosek o takie zwolnienie. Trybunał wielokrotnie wskazywał na funkcje społeczne kosztów sądowych w aspekcie pozytywnym, ale także negatywnym (utrudnienie dostępu do wymiaru sprawiedliwości). Należy uwzględnić, że skuteczne uruchomienie postępowania upadłościowego pozwala na zakończenie działalności gospodarczej zadłużonego przedsiębiorcy, które zapewni najpewniejszą ochronę wierzycieli.

Trybunał Konstytucyjny wskazał także, że ograniczenie prawa dostępu do sądu określone w art. 32 ust. 1 ustawy, polegające na bezwzględnym zakazie stosowania przepisów o zwolnieniu od kosztów sądowych wobec dłużnika składającego wniosek o ogłoszenie upadłości, nie jest w świetle art. 31 ust. 3 Konstytucji uzasadnione.

Art. 31 ust. 3 stanowi, że ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanowione tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.

Art. 31 ust. 3 Konstytucji dopuszcza ustanowienie ograniczeń korzystania z wolności i praw tylko pod warunkiem, że jest to konieczne dla realizacji jednej lub kilku z sześciu wartości w nim wskazanych. Wyliczenie to ma charakter wyczerpujący co oznacza, że jeśli ograniczenie danej wolności lub prawa nie znajdzie uzasadnienia w żadnej z wymienionych wartości, ograniczenie takie nie może być ustanowione, chyba że zezwala na to szczególny przepis konstytucyjny.

Trybunał Konstytucyjny za każdym razem bada czy dane ograniczenie konstytucyjnych praw i wolności mieści się w zasadzie proporcjonalności, poszukując odpowiedzi na trzy pytania: czy może ona doprowadzić do zamierzonych skutków, czy jest niezbędne dla ochrony interesu publicznego, z którym jest związane, oraz czy efekty ograniczenia pozostają w odpowiedniej proporcji do ciężarów nałożonych na obywatela.

Trybunał wskazuje że przyjęte przez ustawodawcę rozwiązanie w art. 32 ust. 1 ustawy jest skrajne, nadmierne w stosunku do celów, którym służą koszty postępowania, a przez to niezgodne z zasadą proporcjonalności określoną w art. 31 ust. 3 Konstytucji.

Trybunał Konstytucyjny wskazał że ustawodawca normując zwolnienie od kosztów sądowych dłużnika wnioskodawcy powinien rozważyć nie tylko doraźne cele fiskalne,

ale także ewentualny interes gospodarczy państwa oraz ochronę ładu prawnego i pewność obrotu gospodarczego.

Trybunał podzielił pogląd Prokuratora Generalnego, że instytucja zwolnienia od kosztów sądowych, w kształcie, jaki został jej nadany w ustawie o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zawiera mechanizmy pozwalające na eliminację żądań oczywiście bezzasadnych również w postępowaniu upadłościowym i naprawczym. Jednocześnie Trybunał zaznaczył, że ustawodawca ma prawo do odrębnego uregulowania zwolnienia od kosztów sądowych w sprawach postępowania upadłościowego z zachowaniem wymogów konstytucyjnych.

Trybunał orzekł o niezgodności z Konstytucją art. 32 ust. 1 ustawy w zakresie, w jakim dotyczy dłużników będących spółkami z ograniczoną odpowiedzialnością. Wyrok w tej sprawie ma charakter zakresowy i nie zmienia brzmienia zaskarżonego przepisu. Jednocześnie Trybunał Konstytucyjny zwrócił uwagę, że nie została usunięta niekonstytucyjność art. 32 ust. 1 ustawy w zakresie odnoszącym się do pozostałych podmiotów będących dłużnikami, którzy są zobowiązani do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości i ubiegają się o zwolnienie od kosztów sądowych.

Należy pamiętać, że art. 32 ust. 1 ustawy stanowi wyjątek od ogólnych zasad dotyczących możliwości ubiegania się o zwolnienie od kosztów sądowych zawartych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (dalej: ustawa o kosztach). Wyjątek ten dotyczy dłużnika, który składa wniosek o ogłoszenie upadłości i ma bezwzględny obowiązek uiszczenia kosztów sądowych. Zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2 ustawy przepisy ustawy stosuje się do dłużników będących przedsiębiorcami.

Zgodnie z przywołaną definicją przedsiębiorcy z Kodeksu cywilnego przedsiębiorcami są osoby fizyczne, osoby prawne albo jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, prowadzące we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową.

W związku z powyższym Trybunał Konstytucyjny wskazuje na konieczność dostosowania sytuacji innych podmiotów objętych regulacją art. 32 ust. 1 ustawy do treści wyroku.

3. Cele i zakres projektowanej ustawy. Skutki prawne.

Mając na uwadze konieczność wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 maja 2012 r., kierując się brzmieniem sentencji wyroku oraz jego uzasadnieniem, proponuje się, aby w ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, zgodnie z sugestią Trybunału Konstytucyjnego, uchylić ust. 1 w art. 32.

Usunięcie treści ust. 1 w art. 32 spowoduje, że w miejsce dotychczasowego zakazu zwolnienia dłużnika od kosztów sądowych automatycznie znajdą zastosowanie reguły ogólne w tym zakresie wynikające z ustawy o kosztach, która to ustawa przewiduje zwolnienie od kosztów sądowych dla przedsiębiorców, którzy są osobami fizycznymi w art. 102 ustawy o kosztach, natomiast jeżeli są osobą prawną – na zasadach określonych w art. 103 tej ustawy. Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach zwolnienia

od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Natomiast zgodnie z art. 103 tej ustawy sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

Przesłanka zwolnienia od kosztów sądowych w przypadku osób prawnych jest inna niż w przypadku osób fizycznych i zakłada większy rygor, gdyż wymaga udowodnienia braku środków na uiszczenie kosztów, a nie jedynie złożenia oświadczenia tak jak to jest przewidziane w przypadku osób fizycznych.

4. Skutki finansowe, społeczne i gospodarcze.

Wykonanie projektowanej ustawy spowoduje skutki finansowe dla budżetu państwa w postaci konieczności, co najmniej tymczasowego, ponoszenia części kosztów postępowania upadłościowego przez Skarb Państwa.

Ponadto, ustawodawca normując zwolnienie od kosztów sądowych dłużnika - wnioskodawcy zrealizuje także interes gospodarczy państwa polegający na ochronie ładu prawnego i pewności obrotu gospodarczego.

5. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

6. Projekt nie został poddany konsultacjom, o których mowa w art. 34 ust. 3 regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, 2 listopada 2012 r.

BAS-WAPEiM-2863/12

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisyjnego projektu
ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wojciech Szarama)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje uchylenie ustępu 1 w art. 32 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2012 r. poz. 1112). Uchylany przepis wyłącza stosowanie w odniesieniu do dłużnika przepisów o zwolnieniu od kosztów sądowych. Proponowana regulacja jest związana z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 maja 2012 r. (sygn. akt P 11/10; Dz. U. poz. 578; OTK Z.U. Nr 5A, poz. 50), stwierdzającego niezgodność z Konstytucją RP art. 32 ust. 1 zmienianej ustawy w zakresie, w jakim dotyczy dłużników będących spółkami z ograniczoną odpowiedzialnością.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot regulacji, której dotyczy projekt (prawo upadłościowe) należy wskazać rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. Urz. WE L 160 z 30.6.2000 r., str. 1, ze zmianami; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 19, t. 1, str. 191).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 stosuje się do zbiorowych postępowań przewidujących niewypłacalność dłużnika, które obejmują

całkowite lub częściowe zajęcie majątku dłużnika oraz powołanie zarządcy. Rozporządzenie reguluje kwestie dotyczące właściwości w zakresie wszczynania postępowań upadłościowych oraz wydawania orzeczeń bezpośrednio na podstawie postępowań upadłościowych i ściśle związanych z takimi postępowaniami. Zawiera także przepisy dotyczące uznawania orzeczeń oraz zasad ustalania prawa właściwego dla postępowania upadłościowego. Rozporządzenie nie wprowadza jednolitego postępowania upadłościowego na terytorium Unii Europejskiej, pozostawiając państwom członkowskim swobodę w tej dziedzinie. W zakresie dotyczącym właściwości terytorialnej organów, uznawania orzeczeń oraz ustalania prawa właściwego, rozporządzenie wprowadza zasady, które stosuje się wprost na terytorium państw członkowskich UE. W szczególności art. 4 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że dla postępowania upadłościowego i jego skutków właściwe jest co do zasady prawo państwa członkowskiego, w którym zostaje wszczęte postępowanie. Prawo tego państwa określa przesłanki wszczęcia postępowania upadłościowego, sposób jego prowadzenia i ukończenia; w szczególności określa kto ponosi koszty postępowania upadłościowego łącznie z poniesionymi wydatkami (art. 4 ust. 2 lit. 1 rozporządzenia).

Projekt nie zawiera postanowień dotyczących transgranicznych aspektów postępowania upadłościowego. Biorąc pod uwagę fakt bezpośredniego stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000, będzie ono miało zastosowanie w postępowaniach upadłościowych o charakterze transgranicznym.

4. Konkluzja

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, 2 listopada 2012 r.

BAS-WAPEiM-2864/12

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu –
czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe
i naprawcze (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wojciech Szarama)
jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje uchylenie ustępu 1 w art. 32 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2012 r. poz. 1112). Uchylany przepis wyłącza stosowanie w odniesieniu do dłużnika przepisów o zwolnieniu od kosztów sądowych. Proponowana regulacja jest związana z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 maja 2012 r. (sygn. akt P 11/10; Dz. U. poz. 578; OTK Z.U. Nr 5A, poz. 50), stwierdzającego niezgodność z Konstytucją RP art. 32 ust. 1 zmienianej ustawy w zakresie, w jakim dotyczy dłużników będących spółkami z ograniczoną odpowiedzialnością.

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, dnia 14 listopada 2012 r.

105R - 2012/113-002

SEKRETARIAT SZEFA KS
Licz.
Data wpływu 14 11 2012

Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

W imieniu Krajowej Rady Biegłych Rewidentów bardzo serdecznie dziękuję za przesłanie komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze (pismo z dnia 9 listopada 2012 r., znak: GMS-WP-173-326/12).

Jednocześnie pragnę poinformować, że Krajowa Izba Biegłych Rewidentów dokonała wstępnej oceny dokumentu i uznała, że tematyka projektu nie leży w przedmiocie jej zainteresowania.

Józef Król

P r e z e s
Krajowej Rady Biegłych Rewidentów

Józef Król
J ó z e f K r ó l

PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 10 listopada 2012 r.

BSA I - 021 - 432/12

SEKRETARIAT SZEFA MS

Lech

Data wpływu 20.11.2012

Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 9 listopada 2012 r., GMS-WP-173-326/12 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy nie zgłasza uwag do **komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze**.

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski
Stanisław DĄBROWSKI

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 2 listopada 2011 r.

PG VII G 025/394/12

dot. GMS – WP – 173 -326/12

SEKRETARIAT SZEFKA KS

Liczba

Data wpływu 23 11 2011

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W związku z przedstawionym do zaopiniowania *komisyjnym projektem ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze* - uprzejmie informuję, że projekt ten nie nasuwa uwag i zastrzeżeń.

Zmierzając do pełnego uregulowania skutków zakresowego wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 maja 2012 r. sygn. akt P 11/10, projektodawca wybrał koncepcję uchylecia w całości przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361, z późn. zm.), w sytuacji gdy w odniesieniu do spółek z ograniczoną odpowiedzialnością przepis zamykający drogę do zwolnienia od kosztów sądowych w postępowaniu o ogłoszenie upadłości został już wyeliminowany z porządku prawnego, z mocy wspomnianego wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

W razie przyjęcia rozwiązania zaproponowanego w projekcie wszyscy dłużnicy, wnoszący o ogłoszenie ich upadłości będą mogli korzystać z możliwości zwolnienia ich od kosztów sądowych, na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U z 2010 r. Nr 90, poz. 594 z późn. zm.). Rozwiązanie to prowadzi do ujednoczenia sytuacji prawnej w zakresie kosztów sądowych w postępowaniu o ogłoszenie upadłości wszystkich dłużników, którzy występują z takim wnioskiem. Projektodawca nie poszukuje innych, ograniczonych wyłącznie do postępowania upadłościowego sposobów regulacji, co należy ocenić jako rozwiązanie spójne i nie stwarzające dylematów natury konstytucyjnej.

Podsumowując, pozytywnie oceniam przedstawiony projekt.

E. Musiał
A. Świątek